

{datsopic id=148 align=left}28 Kasım sabahı Arbatax'dan ayrıldık. Rotamız Sardunya Adası'nın kuzeyinden dolaşarak İspanya'ya ait Balear Adaları'ndan Minorca'ya ulaşmak. Toplam 340 millik bir yol. Herşey yolunda giderse üç gün sonra hedefimize varırız diye düşünüyoruz. Bu yolun bizi oldukça yoracağını henüz bilmiyoruz tabii ki. Sardunya ile Fransa'ya ait Korsika Adası'nı ayıran Bonifacio kanalına kadar herşey yolunda gitti. Kanala tam gece yarısı girdik. Girer girmez de her tarafta fenerler çakmaya başladı. Elimizde ayrıntılı harita olmasına rağmen fenerlerin yerini tesbit etmekte zorlanıyoruz. Fenerler bizdeki haritada gösterildiğinden çok daha fazla ve her yerde. Adeta her köşede değişik karakterde bir fener çakıyor. GPS'e rağmen yolu bulmak, bilmece çözmek gibi oldu.

27 Kasım sabahı rüzgâr nihayet doğudan yani kış tarafımızdan esmeye başladı. Türkiye'den çıktığımızdan beri rüzgâr ilk defa pupadan esiyor. Buraya kadar ya hiç esmezdi ya da tam kafadan, yani gitmeye çalıştığımız yönden eserdi. Gittikçe canlanan rüzgâr öğleden sonra 7 kuvvetini buldu. Akşam güneş batarken 8 kuvvete ulaştı. Gece yarısı ise sağnaklarda 9 kuvvetini buluyordu. Deli Neptün sanki haftalardır estirmeği rüzgârı biriktirmiş, şimdi hepsini birden üzerimize yolluyor.

Baş taraftaki küçücük fırtına yelkenine rağmen tekne çok hızlı gidiyor. Denizler çok irileşti, arkadan gelen devasa dalgaların üzerinden kayarken süratimiz 10 knota kadar yükseliyor. Kamaranın içindeki sabitlenmemiş her şey bir tarafta, yalpalarla oradan oraya savruluyorlar. Tekne çok sert bir şekilde iskele bordasına düşünce sancak taraftaki kütüphanenin yalpallığı yerinden çıktı, bir kucak dolusu kitap kitaplık rafından direk dibine uçtu. Aksi gibi orası direktten damlayan suyla ıslak.

Yemek yapmak çok zor. Neyse ki Sibel dün kapuska pişirmişti. İçine yeşermeye başlayan pastırmadan da koymuş. "Herhalde bizden başka pastırmalı kapuska yemeği yapan yoktur" diyordu. Zorla birer tas yedik.

28 Kasım sabahı daha gün doğmadan Minorca Adası'nın önüne geldik. Arkadan hışımla iteleyemeyen fırtınanın önünde hızla adaya doğru yaklaşıyoruz. Burada girmeyi planladığımız Mahon adanın güneydoğu ucunda, bir milden fazla içeriye giren, fiyordun andıran doğal bir liman. Önceki dünya seyahatimizde burada kalmıştık. İçeri bir girebilsek, her havaya kapalı koyda suyun bir göl gibi sakin olduğunu biliyorum. Ancak bu havada oraya girmek zor hatta tehlikeli olabilir. Limanın girişine yaklaşınca bir deneme yapmak maksadıyla tekneyi hafifçe sancağa döndürdüm. Anında iki dev dalga üzerimizde kırıldı, teknenin başüstü direk dibine kadar suyun altında kaldı. Dümeni toplayıp tekneyi düzeltmekte zorlandım. İçeri girmek için bu dalgaları yandan almak zorundayız, olacak iş değil, çok tehlikeli, büyük ihtimalle daha içeri girmeden soluğu rüzgâraltındaki kayalıkların üzerinde alırız. Mecburen yola devam edeceğiz. İçerideki sakin koyda sıcak birer tas çorba içip, üstüne uyumak yerine azgın denizde yola devam.

{datsopic id=214 align=left}40 mil batıdaki Mallorca Adası'na doğru gidiyoruz. Güneş doğduktan sonra rüzgâr kuzeye dönmeye başladı. Üstümdeki yağmurluklarla kamaranın içinde yere, direk dibine uzanmıştım. Baştaki trinket yelkenini deli gibi savrulmasıyla dışarı fırladım. Rüzgâr karayele dönmüş, kafadan esiyor. Bu kadar kısa bir sürede bu kadar keskin bir rüzgâr

değişimi... Takip eden iki saat boyunca rüzgârın kelimenin tam anlamıyla çılgın gibi esişine şahit olduk. Rüzgâr göstergemizin sayısal rakamları 45 ile 49.7 knot arasında dolaştı.

Akşamüstü Mallorca Adası'nın doğusunda, haritadan gözümüze kestirdiğimiz Porto Colom adlı koya girip boştaki bir tonozu bağlandık.

Akdeniz'in yelkenliler için hiç de cazip bir yer olmadığı kesin. Hele mevsim kışsa...